

Een deftige avond met verzen en liederen

Een avond met dichters die eigen werk voordragen is altijd de moeite waard. Ook nu weer onvermoed talent. Een gedicht moet je horen.

Het rustieke kasteeltje Huize Frankendael heeft geen moeite het huis vol te krijgen met passende bestemmingen. Woensdagavond 4 februari een volle bak voor de "Salon der Verzen".

Sfeerbepalend is de organisator achter dit evenement, Simon Mulder. Opvallende verschijning die, hoewel hij zich bezighoudt en identificeert (?) met de tachtigers ("ik wil de revolutie voortzetten, niet de traditie"), meer weg heeft van Mozart. Zijn overvloedige zwarte pijpkrullen dansen op de schouders van zijn klassieke rokkostuum. Zou het een passie zijn? Ik denk het. Hij timmert al jaren aan de weg in het poëziespectrum, en dan als tegenhanger van het moderne slam- en rapgebeuren. Hij nodigt dichters en musici uit die er plezier in hebben de 'vormen' in acht te nemen. Metrum en rijm. Er worden liederen gezongen uit het romantisch repertoire. Amber Breunis, sopraan, valt op door haar ontspannen voordracht. Bij de dichters steekt met kop en schouders de zeer geconcentreerde voorstelling van de 'verwonderaar' dichter-goochelaar Arjan van Vembde er boven uit. Sober én adembenemend! Inge Kielen staat monter voor het publiek met een piepklein opschrijfboekje in haar hand. Een gedicht over het herlezen van haar kinderdagboek: "Volwassen woorden kunnen dragen, daar is kracht voor nodig, die moet groeien". En over een bezoek aan Waterloo: "Wek de schrijvers! Laat hen getuigen!" Boudewijn Rikmenspoel heeft iets ontwapendends met dat grote lijf. En dat heeft hij nodig ook. Over zijn ontrouw: "Het was alleen maar om tot rust te komen!" Heel prettig direct. Hij leest voor uit zijn bundel "Voor die liefde nie", een lief gedicht geïnspireerd door de Zuid-Afrikaanse dichteres Ingrid Jonker. David Kwa is een geleerde somberman. Hij schrijft prozagedichten. Beetje pretentius misschien, maar hij is nog jong en zelfvertrouwen kan geen kwaad. Mieke van Zonneveld ziet er uit als een meisje maar leest verassend gerijpte gedichten. Prachtige serie met titels uit Ovidius die als terugkerend thema 'de jongen' hebben. "Altijd ben ik te laat, altijd zijn mijn woorden in zijn rug". De voordracht is muzikaal door de klassieke compositie van haar taal. Dat kan ook gezegd worden van de voordracht van Simon Mulder. Hij kan het. Maar haar gedichten vind ik oorspronkelijker. Eregast van de avond is Menno Wigman. "Wat wilde ik bereiken met al dat dichten, er bleek een misverstand: dichten is geen vorm van naastenliefde, 't is meer een ziekte. Miserabilist ben ik." Hij leest naast ander werk zijn vertaling van een gedicht van Baudelaire. En zie, een vroege vorm van slam en rap poëzie: "Maak kapot wat jou kapot maakt..." en "Er was hoop, dus sloopten wij." Binnenkort verschijnt van hem bij Prometheus de bloemlezing: "De droefenis van copyrettes".